

[Alsing Andersen.]

miske udvikling i de mindre udviklede områder af verden.

Sådanne internationale støtteaktioner er i allerhøjeste grad tiltrængt. Det er uhyre nedslående at vide, at omkring to trediedele af menneskene på denne jordklode lever under vilkår, som vi i vor del af verden ikke på nogen måde vil kalde menneskeverdige, hvadenten vi så tænker på deres daglige ernæringstilstand, som i stor udstrækning snarere kunne kaldes en underernæringstilstand, eller vi tænker på deres arbejdsvilkår, deres boligforhold eller deres muligheder for at få oplysning og uddannelse. På dette felt bliver vi jo slået af det uhyggelige antal analfabeter, der er tale om i en række af de pågældende underudviklede områder. Gennem FN er der i løbet af de sidste 5—6 år, sådan som det er omtalt af den højtærede minister hr. Ernst Christiansen, gjort en betydelig indsats ikke alene for at afhjælpe øjeblikkelig nød, men også for på længere sigt at hjælpe disse folk til gennem eget arbejde at løfte sig selv op til bedre livsvilkår. Vi er her ved en afgørende og glædelig forskel på det gamle Folkeforbund og De Forenede Nationer. Det var allerede opmuntrende, at De Forenede Nationer i starten gennem det program, som pagten kom til at indeholde, pegede på denne opgave som noget meget væsentligt. Men endnu mere opmuntrende er det efter min mening, at pagtens højtidelige ord på dette område er søgt realiseret gennem arbejdet i De Forenede Nationer. Forholdet er efter min mening det, at vi her står overfor den meget vigtige opgave gennem internationalt samarbejde at formindske og efterhånden udjævne den klasseforskel, der er mellem tilbagestående områder og de økonomisk og industrielt mere udviklede områder — den kreds af folk, som, det vil jeg gerne have lov til at fremhæve, det danske folk er så lykkeligt at tilhøre. Men dette giver os også forpligtelser på dette område sammen med de andre mere velstillede nationer her i verden.

Den finansieringsinstitution, der nu er tale om, betyder et nyt skridt fremad på vejen mod en udvikling af et moderne erhvervsliv i de pågældende områder med højnelse af hele befolkningens leve- og kulturniveau som det endelige mål. Det er

klart, at der her må blive tale om en udvikling på længere sigt; og i hvilket tempo denne udvikling vil komme til at foregå med hensyn til højnelse af hele befolkningen, er et spørgsmål der ikke alene kan afgøres ved beslutninger i De Forenede Nationer eller i de mere udviklede lande, men også i høj grad et indre spørgsmål for de pågældende områder.

I den forbindelse kan jeg ikke lade være med at udtale min tilfredshed med, at der netop i disse områder i disse år foregår en stærk udvikling af en faglig organisation af arbejderne i disse lande. Jeg ser sådan på det, at ikke alene arbejderbevægelsen i de mere udviklede lande, men i virkeligheden alle borgere i disse lande er i allerhøjeste grad interesserede i, at den almindelige befolkning i de underudviklede områder selv er med i kampen mod den forfærdende fattigdom, som findes i disse lande. Det skal nemlig heller ikke i denne forbindelse glemmes, at der ikke alene er tale om en klasseforskel mellem nationerne, således som jeg omtalte det før, men også om en meget skarp klasseforskel på den indre front indenfor disse områder. Man har vel lov til at sige, at forskellen mellem fattige og rige er meget mere skærende, end den er i flere udviklede lande, som vi selv tilhører.

En vigtig forudsætning for, at denne højnelse af disse folk kan finde sted, er jo imidlertid, at de bliver sat i stand til at udvikle deres produktionsapparat og udnytte deres egne nationale rigdomme. Det er her, den internationale aktion er af største værdi. Den højtærede minister havde fuldkommen ret, da han i sin fremsættelsestale pegede på, at denne udvikling ville gå for langsomt, hvis man overlod disse lande til sig selv, således at de alene var henvist til at skaffe sig den nødvendige kapitaldannelse og kapitalinvestering ved egne midler.

Forøvrigt vil jeg i denne forbindelse gerne takke den højtærede minister for den udførlige og interessante redegørelse, den højtærede minister gav for det arbejde, der hidtil har fundet sted indenfor De Forenede Nationer på disse felter, og også for den indsats, som fra dansk side hidtil er ydet på dette område. Jeg tror, at denne redegørelse vil være af stor interesse og til stor